Safet Suljić

DA LI U ISLAMU POSTOJI "LIJEPA NOVOTARIJA"?

Riyad 2012

هل يوجد في الإسلام
بدعة حسنة ؟

DA LI U ISLAMU POSTOJI
LIJEPA NOVOTARIJA

Priprema i obrada:
Safet Suljić
Fakultet Šerijatskih Nauka
ISLAMSKI UNIVERZITET U RIYADU

DA LI U ISLAMU POSTOJI LIJEPA NOVOTARIJA?

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

Hvala i zahvala Uzvišenom Allahu, dželle še'nuhu, Koji sve u mjeri stvori i odredi, Koji mu'mine Pravim putem uputi, a kafirima bolnu kaznu priredi. Neka su salavat i selam na Njegovog odabranog roba i Poslanika, Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, na one koji su se prihvatili Njegove upute, koji se drže Sunneta i na sve sljedbenike do Sudnjega Dana.

Doista je Allah, azze ve dželle, poslao Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, s Knjigom i uputom kao dokazom i svjedokom protiv svih ljudi, a također i donosiocem radosnih vijesti, opominjačem i pozivaocem u Allahovu čistu i svjetlu vjeru. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ispuni svoj emanet, posavjetova ummet, na Allahovu putu se bori sve do preseljenja. Također, Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, upozori ummet na svaki vid zablude i opasnost slijeđenja strasti – ostavi ummet na jasnom putu čija je noć poput svijetla dana i sa njega neće skrenuti osim NESRETNIK.

Razgovarajući sa ljdudima u svome okruženju, čovjek primjećuje da mnogi ljudi imaju nejasnoću u pogledu pitanja "lijepih novotarija u vjeri". S obzirom na to da je proteklo veoma mnogo vremena od objave islama, dakle od vremena Poslanika, alejhis-selam, i na veliku geografsku udaljenost između naših krajeva i svetih mjesta, koja su izvor islama, to je umnogome uzrokovalo da se sa izvornim načelima vjere, po uvjerenju velikog broja ljudi, pomiješalo mnogo toga što nije od vjere – novotarije. Da bi ta stvar bila još teža, danas postoje oni koji žele svoje određene postupke, koji su u koliziji sa izvornim načelima vjere i zasnovani na novotarijama, umotati u celofan "lijepih" novotarija, što je svakako kod velikog broja ljudi uzrokovalo nejasnoće, tim prije jer su oni koji pozivaju u prakticiranje "lijepih novotarija" "učeni"

i oni bi trebali da se boje Allaha i trebalo bi da je njihov govor o vjeri argumentiran validnim dokazima. Nakon toga u muslimanskoj zajednici neminovno se javljaju problemi nastali kao plod neispravnog tumačenja vjere: javljaju se oni koji se slijepo i bez razmišljanja, vjerujući onima koji su "učeni", drže i prakticiraju "lijepe novotarije" i oni koji te stvari negiraju i podižu svoj glas protiv toga, što neminovno vodi do podjela i netrpeljivosti. Jednom riječju kazano, to vodi ka nastajanju problema u muslimanskoj zajednici i cijepanju muslimanskih redova, koje vodi ka slabosti muslimana i ummeta općenito.

Da bi razumijevanje ove tematike bilo potpuno i ispravno, neophodno je ukazati na činjenicu da je osnova u ibadetima zabrana, dok je osnova u svakodnevnim ljudskim postupcima (običajima) dozvola. Dakle, to znači da nije dozvoljeno za određenu stvar i postupak tvrditi da je ibadet (a kamoli druge u to pozivati) osim ako za tu tvrdnju postoji jasan i vjerodostojan dokaz, kao što nije dozvoljeno smatrati određeni postupak iz svakodnevnog života – običaja zabranjenim osim na osnovu jasnog i vjerodostojnog dokaza.

Prije nego li počnemo sa ovom našom temom neophodno je da se definiše novotarija u njenoj jezičko-terminološkoj definiciji, odnosno značenju.

JEZIČKO ZNAČENJE NOVOTARIJA:

Nekoliko je termina koji definišu novotariju u jezičkom značenju, od njih su:

1. Počinjanje ili osnivanje nečega novog
2. Nešto što nije prethodno bilo
3. Inovacija

Dakle, novotarija u jeziku označava inoviranje vjere poslije upotpunjenja, ili ono što je izumljeno poslije Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, u vidu različitih strasti i djela.[1]

[1] Medžmu'ul Fetava, Šejhul-Islam Ibn Tejmijje br. 414/35

DA LI U ISLAMU POSTOJI LIJEPA NOVOTARIJA?

Kaže se: "Izumio sam nešto", bilo ono govor ili djelo, kada se dotična stvar otpočne bez postojanja prethodnoga primjera.[2]

U osnovi novotarija (ar. bid'at) označava činjenje nečeg novog bez prethodnoga primjera.

ŠERIJATSKO ILI TERMINOLOŠKO ZNAČENJE NOVOTARIJE:

Ima više definicija novotarija u šerijatskoj terminologiji, dok svaka prethodnu definiciju upotpunjuju i dodatno definiše.

Šejhul-Islam Ibn Tejmijje, rahmetullahi alejhi (Allah mu se smilovao) kaže: „Novotarija u vjeri je ono što nije propisao Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ili ono što nije naređeno kao obaveza ili pohvalno djelo."

A također rekao je: „Dvije su vrste novotarija: Prva vrsta se odnosi na izreke i uvjerenja, a druga na djela i ibadete. Druga vrsta podrazumijeva prvu, kao što prva poziva u drugu."[3]

Jedna od osnovni definicija novotarije (ar. Bid'a) jeste da je to: "Novoosmišljeni (novoosnovan, izumljeni) put kojim se želi i cilja približavanja i obožavanje Allaha, azze ve dželle."

Dakle, prethodno definicija novotarije označava da ona nije Šerijatski (vjerski) utemljena i da nema niti jednog validnog dokaza iz Kur'ana, niti Sunneta, a niti je bila poznata u vremenu Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, koji bi je opravdao ili pak stavio u krug stvari koje su šerijatski dozvoljene.

Također, ono što se razumije iz prethodne definicije novotarije jeste da u nju ne ulaze (ne ubrajaju se) naučno-tehnički pronalazci i nova otkrića – tj. dunjalučke stvari ne potpadaju pod ovu definiciju.

Jedan od najčešćih i "najjačih" dokaza na koje se pozivaju zagovornici "lijepih novotarija" u vjeri jeste poznati događaj u vezi sa Omerom, radijjallahu anhu, a koji je zabilježio imam Buharija. Dokazivanje ovom predajom također je pokazatelj

[2] Mu'džemu El Maqajisu Fi El Lugati Ibn Faris br. 119

[3] Medžmu'ul Fetava, Šejhul-Islam Ibn Tejmijje br. 107/4; 306/22

"znanja" tj. njihova neznanja, onih koji neukim ljudima "prodaju maglu" i na taj način opravdavaju svakodnevno činjenje novotarija. Od Abdurrahmana Ibn AbdulKarija prenosi se da je kazao: "Jedne noći u mjesecu Ramazanu zajedno sa Omerom, radijjallahu anhu, otišao sam u mesdžid gdje smo zatekli ljude kako klanjaju raštrkani. Negdje je klanjao čovjek pojedinačno, dok je na drugom mjestu klanjao je čovjek a za njim je klanjala grupica ljudi. Tada je Omer, radijjallahu anhu, kazao: "Smatram da bi bilo mnogo bolje i ljepše kada bi se ljudi okupili u namazu i klanjali za jednim imamom." Nakon toga Omer, radijjallahu anhu, donio je čvrstu odluku i postavio Ubejja Ibn K'aba, radijjallahu anhu, da predvodi ljude u namazu. Nedugo nakon toga ponovo sam sa Omerom, radijjallahu anhu, otišao u mesdžid a ljudi su klanjali za jednim imamom. Kada je Omer vidio taj prizor, kazao je: 'Zaista je ovo divna novotarija." Ili "Lijepe li novotarije." (Buharija)

Oni koji su ovom predajom dokazivali postojanje "lijepih novotarija" zaboravili su u svemu tome nekoliko činjenica, koje su ujedno i odgovor na njihove tvrdnje.

Da li je Omer, radijjallahu anhu, u stvarnosti došao sa novotarijom – to što je ljude okupio da klanjaju Teravih namaz za jednim imamom – ili je to stvar koja je bila poznata još za vrijeme Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, koju je on lično prakticirao, pa je ostavljena iz određenih razloga?

U stvarnosti Omer, radijjallahu anhu, nije uveo u vjeru nešto novo – novotariju, već je samo oživio praksu Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, koju je on ostavio iz bojazni da se Teravih namaz propiše obaveznim. Od Aiše, radijjallahu anha, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, jedne večeri izašao u mesdžid i klanjao noćni namaz i sa njim je klanjalo nekoliko ljudi, koji su sutradan počeli drugima kazivati o tome, te se druge večeri okupilo više ljudi, pa je Allahov Poslanik izašao i predvodio ih u namazu. Sutradan su ljudi opet o tome

kazivali drugima što je uzrokovalo da se u trećoj noći iskupi mnogo svijeta. Allahov Poslanik ponovo je izašao i treće noći i ljude predvodio u namazu. Četvrte večeri toliko se ljudi iskupilo da nisu mogli stati u mesdžid. Allahov Poslanik nije izašao te večeri, a ljudi su u iščekivanju pljeskali rukama i pozivali ga na namaz. Međutim, Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, izašao je tek kada je nastupilo vrijeme Sabah namaza, a kada je završio sa namazom, okrenuo se ljudima, izgovorio Šehadet i kazao: "Ja sam primjetio da ste se okupili i nije me spriječilo da izađem ništa drugo osim što sam se pobojao da se Teravih namaz propiše kao obavezan pa da to ne mognete izdržati." (Buharija i Muslim).

Ova predaja jasno ukazuje na to da je zajedničko klanjanje Teravih namaza bilo poznato za života Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je on to činio, te da je tu praksu ostavio iz milosti prema svome ummetu, kako im ne bi bila propisana, a oni to ne bi mogli izdržati.

Također, u sunnetu Allahovog Poslanika postoje drugi argumenti koji potvrđuju legitimnost ovog postupka i da je to od sunneta. Kazao je Allahov Poslanik: "Onaj ko klanja za imamom (noćni namaz teraviju) sve dok imam klanja, ima nagradu kao da je klanjao cijelu noć." (Tirmizi, za ovu predaju imam Tirmizi kazao je da je vjerodostojna).

Imam Ahmed, rahmetullahi alejhi, je na osnovu ovog hadisa govorio da je klanjanje Teravih namaza u džematu vrednije od pojedinačnog klanjanja.

Postavlja se pitanje, kako onda ispravno i potpuno shvatiti riječi Omera, radijjallahu anhu,: "Zaista je ovo divna novotarija", ako se one ne odnose na stvarnu novotariju u vjeri?

Kao odgovor na ovo interesantno pitanje spomenut ćemo citate nekoliko islamskih učenjaka:

Kazao je imam Ibn Kesir, rahmetullahi alejhi: "Novotarije se mogu podijeliti u dvije skupine: novotarija u vjeri i na nju se odnose riječi Allahovog Poslanika: "Svaka nova stvar (u vjeri) je novotarija, a svaka novotarija je zabluda."

Međutim, ponekad novotarija biva u jezičkom značenju i na nju se odnose riječi vođe pravovjernih Omera, radijjallahu anhu, onda kada je okupio ljude da klanjaju Teravih namaz za jednim imamom: 'Zaista je ovo divna novotarija.'" (Tefsir Ibn Kesir, 1 tom, str. 213, komentar 117. ajeta sure El-Bekare).

Kazao je Ibn Redžeb: "A što se tiče onih mjesta u kojima je preneseno od Selefa – ispravnih prethodnika, da su lijepim smatrali neke novotarije, to se odnosi na jezičko značenje novotarije, a ne na novotarije u vjeri. Tako se tumače riječi Omera, radijjallahu anhu, kada je sakupio ljude da klanjaju u ramazanu Teravih namaz za jednim imamom, pa kada ih je vidio skupa, kazao je: 'Zaista je ovo divna novotarija.'" (Džami'u el-Ulumi Vel-Hikem, 2 tom, str.128, komentar dvadeset i osmog hadisa).

Isto mišljenje naveo je šejhul-islam Ibn Tejmijje, rahmetullahi alejhi, u svome kapitalnom djelu "Iktidaus-siratil-mustekim", 2 tom, str. 95-96.

Iz svega navedenog jasno vidimo da se predaja Omera, radijjallahu anhu, i njegovo okupljanje ljudi na Teravih namazu za jednim imamom nikako ne može koristiti kao dokaz postojanja "lijepih novotarija" u vjeri iz razloga:

- Zato što on u osnovi nije uveo ništa novo u vjeri, već je nastavio sa prakticiranjem onoga što je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, činio nekoliko večeri, nakon što je nestalo razloga zbog kojeg je Allahov Poslanik ostavio klanjanje Teravih namaza u džematu; njegove riječi: "Zaista je ovo divna novotarija", ispravno se shvataju na način da se odnose na jezičko značenje novotarije, jer je novotarija u jezičkom značenju opširniji pojam

od onoga što se pod tim pojmom podrazumijeva u terminološkom značenju.

Možda će neko kazati ili možda neko ima pogrešno razumijevanje ili pak vidi u hadisima Ebu Hurejre, radijjallahu anhu i Džerira Ibn Abdullaha, radijjallahu anhu, kontradiktornost koja je dovela do pogrešnog zaključka da u Islamu ustvari ima i postoje "lijepe" novotarije, te stoga neophodno je da se ovo prvo pojasni kako niko nakon toga nebi svoje eventualne zaključke temeljio na jednom od ova dva hadisa.

Od Džerir Ibn Abdullah, radijjallahu anhuma, se prenosi da je rekao, kazao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:

عن جرير بن عبد الله البجلي رضي الله عنه قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ سَنَّ سُنَّةَ خَيْرٍ فَاتُّبِعَ عَلَيْهَا فَلَهُ أَجْرُهُ وَمِثْلُ أُجُورِ مَنْ اتَّبَعَهُ غَيْرَ مَنْقُوصٍ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا وَمَنْ سَنَّ سُنَّةَ شَرٍّ فَاتُّبِعَ عَلَيْهَا كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهُ وَمِثْلُ أَوْزَارِ مَنْ اتَّبَعَهُ غَيْرَ مَنْقُوصٍ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْئًا." رواه الترمذي رقم 2675 وقال هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ

"Onaj ko u Islamu uvede lijepu stvar (oživi Sunnet) imat će nagradu svih onih koji to poslije njega rade, a njima se ništa od nagrade neće umanjiti, dok onaj čovjek koji uvede neku ružnu novotariju (oživi ili on dođe sa novotarijom) imat će grijeh novotarije i svih oni koji ga slijede a njima od grijeha ništa neće biti umanjeno." (Hadis bilježi imam Tirmizi pod brojem 2675 i rekao je hadis je Hasenu Es-Sahih).

Ovaj hadis ima svoj povod i priču koja pojašnjava njegov smisao i značenje, a ova priča spomenuta je Muslimovoj zbirci hadisa od Džerira Ibn Abdullaha, koji ujedno i prenosi hadis i koji je kazao: "Došli su ljudi od arapa (ljudi koji su živjeli na periferijama i u pustinji) koji su imali na sebi vunenu odijeću i na kojima se je vidjelo da teško (siromašno) žive, te Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, usta i podstaknu ashabe na Sadaku i da se ovim ljudima udijeli jer su oni toga potrebni. Ashabi se odazvaše

riječima Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, al ne tako brzo (bi nešto sporije nego inače kako su se odazivali) i to se primjeti na licu Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Dalje priča Džerir: Sve tako bi dok jedan od Ensarija ne ustade i donese snop listova (hrane) te ga slijediše i drugi donoseći šta je ko imao, tako da se na licu Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ovaj put primjeti radost, i Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: "Onaj ko u Islamu uvede lijepu stvar (oživi Sunnet) imat će nagradu svih onih koji to poslije njega rade a njima se ništa od nagrade neće umanjiti, dok onaj čovjek koji uvede neku ružnu novotariju (oživi ili on dođe sa novotarijom) imat će grijeh novotarije i svih oni koji ga slijede a njima od grijeha ništa neće biti umanjeno." (Hadis bilježi imam Muslim pod brojem 1017).

Kako bi dodatno pojasnio ovaj hadis, navest ću također predaju od imama Nesaia, koju također prenosi od Džerir Ibn Abdullaha, radijjallahu anhu, u kome stoji da je kazao: "Sjedili smo jedne prilike polovinom dana kod Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kada su došli kod Allahova Poslanika, salallahu alejhi ve sellem, ljudi koji su bili "goli i bosi" i na kojima su bile jasne crte teška (siromašna) života, te vidjevši to promijeni se lice Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, od žalosti koja ga obuze vidjevši ih u takvom stanju, zatim uđe a potom odmah izađe i naredi Bilalu da prouči Ezan, potom klanja namaz i stade na drži hutbu (vaz, govor) i reče: " O ljudi, bojte se Gospodara svoga, koji vas od jednog čovjeka stvara, a od njega je i drúgu njegovu stvorio, i od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao. I Allaha se bojte – s imenom čijim jedni druge molite – i rodbinske veze ne kidajte, jer Allah, zaista, stalno nad vama bdi, i neka svaki čovjek gleda šta je za sutra pripremio, i neka čovjek udijeli nešto od Dinara ili Dirhema, od svoje odijeće, ili pak od pregršti Datula (Hurmi), pa čak neka udijeli koliko je pola Datule (Hurme), nakon ovih riječi dođe jedan čovjek od Ensarija sa pregršti hrane

tako da je to jedva nosio, a nakon toga i ostali ljudi jedan za drugim počeše da dolaze noseći šta je ko imao, i dalje kaže Džerir, vidio sam kako je nakon malo vremena bila velika količina (kamara) hrane i odijeće pred njima, a lice Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, zablista kao da je od zlata, vijdevši to Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaza: "Onaj ko u Islamu uvede lijepu stvar (oživi Sunnet) imat će nagradu svih onih koji to poslije njega rade a njima se ništa od nagrade neće umanjiti, dok onaj čovjek koji uvede neku ružnu novotariju (oživi ili on dođe sa novotarijom) imat će grijeh novotarije i svih oni koji ga slijede a njima od grijeha ništa neće biti umanjeno." (Bilježi Nesai u poglavlju: Poglavlje o Zekatu i podsticanju na davanje Sadake).

Iz navedene priče i povoda hadisa biva nam jasno da značenje riječi Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: "Onaj ko u Islamu uvede lijepu stvar (oživi Sunnet)..." ustvari odnosi se na oživljavanje nečega od Sunneta Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u vremenu i mjestu kada taj dotični Sunnet bude "zamro", sve jedno da li to dijelo (koje se ubraja u Sunnet) bude naređeno nekom od ashaba, radijjallahu anhum, da ga čini, ili pak da je to ono što je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, radio, rekao da se radi ili svojom šutnjom odobrio, a što je imalo za cilj da bude sastavni dio Sunneta za kojima će se povesti Ummet Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Ono što također upućuje i dodatno pojašnjava gore već rečeno jeste i hadis od Ebu Hurejre, radijjallahu anhu, u kome stoji da je kazao:" Došao je jedan čovjek do Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a bio je jako "loše" obučen i na njemu su de vidjeli tragovi siromaštva, vidjevši ga u takvom stanju Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, podstače ashabe na Sadaku, odnosno pozva ih da udijele tom čovjeku šta imaju. Tako dođe čovjek od ashaba i reče o Allahov Posllaniče ja imam to i to, i niko nije ostao prisutan od ashaba a da nije donio i udijeli nešto

dotičnom čovjeku od noga što je imao bilo to malo ili pak puno, nakon toga reče Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: "Ko uradi (dođe) sa nekim dobrim dijelom (ar. Hajr) pa se nakon toga drugi povedu za njim, on za to ima potpunu nagradu i nagradu onih koji su se poveli za njim, a njima se od njihove nagrade ništa samnjiti neće, a onaj ko bude došao (uradio) neko loše dijelo pa se ljudi povedu za njim, on za to ima potpun grijeh i grijeha onih koji se povedu za njim, a nijma se od grijeha ništa neće umanjiti." (Bilježi Ibn Madže u Sunenu pod brojem 204).

Nakon ovoga opširnog izlaganja svakom razumom obdarenom insanu treba da se obijelodani istina, odnosno nema sumnje da nije bio cilj niti poenta Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kroz ovaj hadis da legitimiše i dozvoljenim proglasi novotarije u vjeri, odnosno da otvori vrata stvarima koje nisu dozvoljene u vjeri, a koju neke skupine nazivaju "Lijepe novotarije" kako bi ih radili sami a i druge kroz ovaj opasni naziv primamili i legitimnim učinili.

Mnogo je dokaza koji ukazuju da cilj i poenta Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kroz ovaj hadis nikada nije bilo legitimiranje novotarija, od tih dokaza su:

- Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, bezbroj puta ponavljao je i ashabe podsijećao na riječi: "Svaka nova stvar u vjeri je novotarija, a svaka novotarija je zabluda, a svaka zabluda je u vatri." (Bilježi imam Nesai)
  Dakle, Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, imao je običaj kada drži Hutbu da kaže: "A zatim, doista najbolji govor je Allahova Knjiga, a najbolja uputa - uputa Muhammeda, najgore stvari su novotarije, svaka novotarija je zabluda (ar. Dalalet)." (Hadis bilježi imam Muslim od Džabira, radijjallahu anhu pod brojem 867).
  I nakon što smo kazali i iz hadisa naučili da je svaka novotarija zabluda pa kako onda može neko reći da ima "lijepa novotarija"?!

- Obavjestio nas je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, da osoba koja uvede (dođe sa nečim novim u vjeru) nešto novo u vjeru, njegov postupak i ta nova stvar bivaju odbačene i kod Allaha ništavne, neprihvatljive baš onako kao što je došlo u hadisu od Aiše, radijjallahu anha:

عن عائشة رضي الله عنها قالت: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ." رواه البخاري فتح رقم 2697

"Ko uvede nešto novo u ovu našu stvar (vjeru) to se odbija (ne prima)." (Hadis bilježi imam Buhari u dijelu Fethu El-Bari pod brojem 2697).

Nakon ovoga hadisa kako iko može da kaže da imaju "lijepe novotarije" i da su one primljene i kod Allaha nagrađene?!

- Onaj ko u vjeru uvede nešto novo (dođe sa nečim novim), iz njegova postupka se razumije mnogo stvari, od koji su svaka gora od prve:

- Takva osoba samtra i gleda vjeru nepotpunom, te indirektno optužuje Allaha, azze ve dželle, da nije objavio potpunu vjeru, a što je u direktnoj suprotnosti sa riječima Allaha, azze ve dželle: "Sada sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera." (Prijevod značenja sura Al-Maaida, ajet broj 3).
- Vjera je od samog svoga početka, od vremena Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, bila nepotpuna i manjkava sve dok nije došao ovaj čovjek (čitaj novotar) i upotpunio je.
- Njegovo konstantno ponavljanje ove novotarije za sobom povlači još jednu veliku laž i potvoru ovaj put na Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, odnosno Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ili nije znao da postoje ove "lijepe novotarije" ili je pak znao a od svoga Ummeta sakrio i tako svoj emnate pronevjerio (što neuzbillah sve vodi u Kufr).

- Također, ova osoba (novotar) samtra i gleda da ove "lijepe novotarije" su promašile i nepoznate bile svim od prvih generacija na čelu sa Allahovm Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, pa ashabima, tabinima, ispravnih prethodnicima... a stvar treba da bude drugačija, treba da se ovaj novotar zapita i kaže sebi: Da je zaista stvar onako kako je ja smatram pa ove generacije bi me sigurno preduhitrile, jer su u svakom vidu dobra bili daleko ispred nas."
- Otvaranje vrata "lijepim novotarijama" ustvari vodi ka otvaranju i promijeni ove plemenite i od Allaha sačuvane vjere, jer bi svaki novotar imao opravdanje za svoju novotariju govoreći da je dotična stvar koju je učinio ustvari samo nešto iz domena "lijepih novotarija".
- Rad i oživljavanje novotarija vodi ka zapostavljanju i negiranju Sunneta, a ovome ide u prilog govor Selefa: "Niko nije posrnuo i oživio jednu novotariju a da u isto vrijeme nije zapostavio i umrtvio nešto od Sunneta i obrnuto."

Na samom kraju ovoga izlaganja postavlja se pitanje kako neko može da spozna da li je neka stvar lijepa ili ružna? Odgovor će sigurno biti putem razuma (ar. Akla).

No, i ovaj odgovor biva više nego manjkav, opće poznato je da su ljudski razumi različiti i kratki po pitanju shvaćanja stvari posebno onih iz domena vjere, jer da su ljudski razumi na takavom stepenu ne bih Allah, slao Vjerovjesnike da pojasne i ljudima dostave od Allaha uputu i naredbe, nego bi to ljudi sami shvatili i radili, i još nešto jako bitno što se samo po sebi nameće, pitanje šta je mjerilo kada se dva ljudska razuma raziđu po određenu pitanju da li je neka stvar lijepa ili ružna?!

Neminovno se nameće da su ljudksi razumi "ograničeni" i da stvari iz domena vjere ne mogu shvatiti nego je potrebno ono što je Selef uvijek govorio: "Slijediti a ne donositi (uvoditi) nove stvari."

Kada čovjek ove stvari shvati, shvatit će smisao slanja vjerovjesnika, objave svetih knjiga, dolaska opominjača, pojava oživljača Sunneta (ar. Mudžeddida), i potrebe za stalnim podsjećanjem i upozorenjem na važnost držanja Kur'ana i Sunneta.

Na kraju ovoga izlaganja želim da navedem nekoliko predaja od Selefa (ispravnih prethodnika) o pokuđenosti novotarija i novotara:

- Kazao je Ibn El-Madžišun: "Čuo sam imama Malika kako kaže: 'Ko u vjeru uvede novotariju, smatrajući je lijepom, taj je ustvrdio da je Poslanik pronevjerio poslanicu, zato što Uzvišeni Allah kaže: 'Danas sam vam vašu vjeru upotpunio.' Ono što tada nije smatrano vjerom, ni danas se ne smatra vjerom.'" (Pogledaj: El-I'tisam do imam Šatibija, 1 tom, str. 33)
- Ibn Abbas, radijjAllahu anhu, kaže: „Nemoj se družiti sa sljedbenicima strasti, jer od druženja sa njima obolijevaju srca." (El Ibane Kubra, Ibn Batta, 438/2).
- El-Fudajl Ibn Ijad, rahmetullahi alejhi kaže: „Allah ima Meleke koji tragaju za skupovima zikra (učenja, nauke). Zato pogledaj s kime ćeš sjediti. Neka to ne bude sa novotarom, jer Allah ne gleda u novotare. Znak licemjerja je da čovjek ustane i sjedne sa novotarom. Sreo sam odabrane ljude, a svi su bili sljedbenici Sunneta, koji su zabranjivali druženje sa sljedbenicima novotarija." (Hilajetu Evlija, 104/8).

Također kazao je: „Nemoj sjediti sa novotarom, jer se bojim da se na tebe ne spusti prokletstvo."

„Ko zavoli novotara, Allah će mu njegova djela poništiti i izvaditi svjetlost islama iz njegovog srca."

„Jedem sa židovom i kršćaninom, ali ne jedem sa novotarom i volim da između mene i sljedbebnika novotarije bude pregrada od željeza." (El Ibane Kubra, Ibn Batta, 460/2).

„Ko poštuje novotara pomogao je rušenje Islama. Ko se nasmije u lice novotaru omalovažio je ono što je Allah objavio Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem. Ko svoju kćerku uda za novotara, prekinuo je svoje rodbinske odnose sa njom. Ko slijedi dženazu novotara neprestano će biti pod Allahovom srdžbom sve dok se ne vrati." (Šerhu Sunne, El Berbehari, 139).

„Duše su vojske sastavljene. One koje se upoznaju i spoje se. One koje se ne poznaju, raziđu se. Nije moguće da se sljedbenik Sunneta druži sa sljedbenikom novotarije, osim iz licemjerja." (El Ibane el Kubra, Ibn Batta, 456/2; Lalikai, 138/1).

- Jahja Ibn Ebi Kesir kaže: „Kad susretneš novotara na jednom putu kreni drugim putem." (El Ibane Kubra, Ibn Batta, 475/2).
- Abdullah Ibn Mubarek, rahmetullahi alejhi, kaže: „Na licu novotara je tama, pa makar se mazao uljem trideset puta dnevno." (Šerh Usulu I'tikad Ehli Sunne, Imam Lalikai, 284).
- Također, rekao je Ibn Mubarek: „Allah Uzvišeni je uskratio pokajanje svakom novotaru." (Silsiletu Sahiha, 1620).
- Imam Ibn Bettah El-Akberi kaže: „Od Sunneta je izbjegavanje svakog onoga koji nosi uvjerenje o onome što smo spomenuli (tj., novotarijama), njegovo izbjegavanje i mržnja prema njemu. Također, treba izbjegavati one koji sa njima prijateljuju, pomažu ih, brane i druže se sa njima, makar se takav pokazivao da slijedi Sunnet." (El Ibane Kubra, Ibn Batta, 282).
- Imam Eš-Šatibi, rahmetullahi alejhi kaže: „Spašena grupa su sljedbenici Sunneta kojima je naređeno da budu neprijatelji prema sljedbenicima novotarija, da ih progone i da kažnjavaju one koji im se priključe u njihovom pravcu. Nama je naređeno da im budemo neprijatelji, a njima je naređeno da nam budu prijatelji i da se povrate u Džemat." (El Itisam, Imam Šatibi, 120/1).

- Mifdal Ibn Muhelhel kaže: „Kada bi ti novotar sa kojim sjediš govorio o svojoj novotariji, ti bi ga se čuvao i od njega pobjegao. Međutim, on prvo navede predaju iz Sunneta na početku sjedenja, a zatim ti uvede svoju novotariju koja možda uđe u tvoje srce, pa kada će onda izaći iz njega?" (El Ibane Kubra, Ibn Batta, 444/2).

- Ejjub Es-Sihtijani, rahmetullahi alejhi pozvan je da okupa mrtvaca. Krenuo je sa ljudima i otkrio lice mrtvaca, pa ga je prepoznao. Rekao je: „Priđite ovom vašem prijatelju. Ja ga neću gasuliti. Vidio sam ga kako zajedno hoda sa novotarima." (El Ibane Kubra, Ibn Batta, 467/2).

Molim Allaha da nam istinu pokaže istinom i olakša njeno slijeđenje, da nas učini njenim nosiocima, da nam neistinu prikaže neistinom i omrzne njeno slijeđenje i da nas učini borcima protiv neistine.

Kao što molim Allaha, azze ve dželle, da nas poduči našoj vjeri, da nas sačuva od novi stvari – novotarija, da svakog onoga ko je skrenuo sa ispravna puta vrati k njemu i da našu završnicu učini sa riječima: LA ILAHE ILLALLAH. AMIN

Islamski Dawetski Web Portal

ET-TAQWA

www.et-taqwa.com